

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง ตอรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค ขอบังคับพรรค
และคณะกรรมการบริหารพรรคเสรีธรรม

ด้วยพรรคเสรีธรรมแจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองว่า ได้จัดประชุมใหญ่
วิสามัญประจำปี ๒๕๕๑ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ และที่ประชุม
ได้มีมติ ดังนี้

๑. ยกเลิกนโยบายพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบังคับพรรคเสรีธรรม
พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒
พ.ศ. ๒๕๓๘ และข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓
พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยให้ใช้นโยบายและข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้
แทน

นโยบายพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

พรรคเสรีธรรมมุ่งเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และยึดมั่น
ในหลักเสรีภาพที่เป็นธรรมในการพัฒนาประเทศ ด้วยความกล้าที่จะตัดสินใจ ในการ
แก้ปัญหา ป้องกันปัญหาและสนองความต้องการของประเทศชาติและประชาชน
เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญด้วยการพัฒนาทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม
การศึกษา การสาธารณสุข และด้านอื่นๆ อย่างสอดคล้องและสมดุล

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

พรรคเสรีธรรมส่งเสริมและสนับสนุนการเมืองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้มีความเข้มแข็งและต่อเนื่องควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

๑.๑ ด้านการเมือง

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้มีความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดโอกาสให้ชุมชน ประชาชนทุกคน และทุกกลุ่มอาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองมากขึ้น

(๒) สนับสนุนพรรคการเมืองในด้านทรัพยากรการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเงินและงบประมาณจากรัฐบาล ทั้งนี้ เพราะพรรคการเมืองที่เข้มแข็งและมั่นคง จะเป็นฐานรองรับอันสำคัญของกระบวนการทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนากลุ่มอาชีพ ชมรม สมาคม และการรวมกลุ่มในรูปแบบต่างๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้มีอำนาจต่อรองทางการเมืองอย่างเป็นระบบ เพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนมากยิ่งขึ้น

(๔) ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจทางการเมืองและการบริหาร ให้แก่ หน่วยงานและให้มีความเข้มแข็งและมั่นคงมากยิ่งขึ้น และให้กลุ่มอาชีพทุกกลุ่มได้มีโอกาสพัฒนาให้เข้มแข็งเพื่อเป็นฐานรองรับระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย และให้มีอำนาจต่อรองทางการเมืองมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

(๖) สนับสนุนให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรม และจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

๑.๒ ด้านการบริหาร

(๑) ปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นให้เล็กกระทัดรัด คล่องตัวและสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศและการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๒) มุ่งเน้นการกระจายอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินไปยังส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถแก้ปัญหา ป้องกันปัญหา และสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีการเลือกตั้งหัวหน้าส่วนราชการระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับจังหวัดตามความพร้อม และความจำเป็นของแต่ละพื้นที่

(๓) ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับ ของทางราชการที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๔) ปรับปรุงกระบวนการบริหารงานบุคคลในระบบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบจำแนกตำแหน่ง การกำหนดอัตราเงินเดือนและสวัสดิการของข้าราชการ และพนักงานของรัฐทุกประเภทให้เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพและเป็นธรรมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๕) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและรูปแบบของบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจให้เหมาะสมกับความจำเป็น รวมทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๖) สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองชีวิตทรัพย์สิน และความปลอดภัยของประชาชนอย่างจริงจัง ตลอดจนคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลจัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

(๗) สนับสนุนให้มีการป้องกันและปราบปรามผู้ผลิต ผู้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง และมีมาตรการป้องกันฟื้นฟูผู้เสพยาให้สามารถเป็นบุคลากรที่มีคุณค่าในสังคมอย่างปกติสุขต่อไป

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคเสรีธรรมจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและบริการ และการกระจายทรัพย์สิน รวมทั้งรายได้ให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น โดยวิธีการปฏิรูปทางการเกษตร การปฏิรูป

ที่ดิน การปฏิรูปด้านการเงินการคลัง การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การเปิดเสรีในตลาด
อย่างเป็นขั้นตอน การจัดสรรงบประมาณและภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
ทั้งนี้จะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
มากยิ่งขึ้น

๒.๑ ด้านการเงินการคลัง

(๑) รักษา และส่งเสริมภาวะทางการเงินให้มีเสถียรภาพ โดยให้
มีปริมาณเงินที่เพียงพออยู่ในอัตราที่เหมาะสมเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
และเป็นการกระจายรายได้ให้ทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้มาก
ที่สุดเท่าที่จะทำได้

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ไทยมีสถาบันการเงินที่มีความเข้มแข็ง
มีเสถียรภาพให้กระจายไปทั่วทุกภาคของประเทศ และมีความเจริญเติบโตขึ้นไปอย่าง
มั่นคง จนสามารถให้บริการแก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งจัดให้มีมาตรการและ
ระบบการกำกับดูแลตรวจสอบการบริหารของหน่วยงานเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพ
และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนทั่วไปอย่างแท้จริง

(๓) ส่งเสริมการกระจายรายได้และการออมของประชาชนให้
กว้างขวางและทั่วถึง ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งให้ความมั่นคงปลอดภัยแก่
ผู้ออม ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างระหว่างคนร่ำรวยกับคนจน และช่องว่างระหว่างชนบท
กับเมือง

(๔) ปฏิรูประบบภาษีอากรให้เอื้อต่อการผลิต การบริการและ
การค้า ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมุ่งให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพได้รับประโยชน์
สูงสุด และก่อให้เกิดการแข่งขันบนพื้นฐานของความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น เช่น การลด
อัตราภาษี และมาตรการส่งเสริมเงินออมในประเทศ

(๕) ปฏิรูประบบราชการ เพื่อนำนโยบายด้านการเงิน การคลังไปสู่ การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ให้สามารถสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือให้ความสะดวกรวดเร็วและความเป็นธรรม แก่ผู้เสียภาษี รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้เสียภาษี มีความรู้ความเข้าใจและตระหนัก ในความสำคัญของการเสียภาษี

(๖) สนับสนุนให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะในการบริหารราชการแผ่นดิน ในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัย กลไกการตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ่มครองผู้บริโภค และ ป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมาย และกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการ สาธารณูปโภค

(๘) ส่งเสริมสนับสนุนและคุ้มครองระบบสหกรณ์

๒.๒ ด้านการเกษตร พรรคยึดถือนโยบายเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวทาง พระราชดำริเป็นพื้นฐานสร้างเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเกษตรกรรายย่อยและพัฒนา ปรับปรุงมาตรการต่างๆ เช่น

(๑) รักษาระดับราคาหรือประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ยางพารา มันสำปะหลัง ยาสูบ ถั่วเหลือง พืชเศรษฐกิจและสัตว์ เศรษฐกิจอื่นๆ

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินเรียกอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากเกษตรกรได้ในอัตราต่ำที่สุดและมีเงื่อนไขผ่อนปรน เพื่อแบ่งเบาภาระของพี่น้องเกษตรกร

(๓) สนับสนุนให้จัดตั้ง “ธนาคารเพื่อการสหกรณ์” เพื่อช่วยเหลือชุมชนสหกรณ์และเพิ่มทางเลือกให้เกษตรกร ตลอดจนให้ปรับปรุง “ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด (ชกส.)” ให้ปรับเปลี่ยนบทบาทแนวทางเพื่อเป็นสถาบันการเงินของเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรอย่างเหมาะสม อีกทั้งจัดระบบการบริหารเงินทุนหมุนเวียน หรือกองทุนเกี่ยวกับเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๔) สนับสนุนให้มีการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ สหกรณ์การเกษตรทุกประเภท

(๕) ปฏิรูประบบการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเร่งรัดการกระจายการถือครองที่ดินให้แก่ เกษตรกรที่มีความยากจนและไม่มีที่ทำกิน หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการยังชีพของครอบครัวพร้อมๆ ไปด้วยกับการให้ความช่วยเหลือในด้านปัจจัยการผลิตและการตลาด ควบคู่กันไปอย่างแท้จริง

(๖) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันเกษตรกร สมัชชา และสภาเกษตรกร สภาการเกษตรของประเทศเพื่อเปิดโอกาสให้ตัวแทนเกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรในรูปแบบต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐและธุรกิจเอกชน ในการประสานนโยบายการผลิต การแปรรูปผลผลิต และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

(๗) เร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำในไร่นา ตลอดจนการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเกษตร เช่น จัดส่งน้ำโดยระบบท่อ ระบบน้ำหยด

ตลอดจนการกระจายการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็ก และแหล่งกักเก็บน้ำในลุ่มน้ำต่างๆ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค และการเกษตร รวมทั้งการนำทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำนานาชาติมาใช้ประโยชน์ตามสิทธิของประเทศในระยะยาวต่อไป

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนและปรับปรุงระบบโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่โดยแบ่งการพัฒนาเป็นเขตพื้นที่ (แบ่งโซนการผลิต) และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าทางการเกษตรชนิดใหม่ๆ ที่เชื่อมโยงและเอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมการทำไรนา สวนผสม การดำเนินธุรกิจด้านปศุสัตว์ และการประมงทั้งภายในและต่างประเทศ

(๙) ให้ความช่วยเหลือแก้ไขภาวะหนี้สินของเกษตรกร ด้วยการจัดให้มีสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ และขยายผ่อนปรนมาตรการต่างๆ ให้เอื้ออำนวยต่อภาคเกษตร ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ และปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกรตามความจำเป็น

(๑๐) เพิ่มมาตรการการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกและการตัดไม้ทำลายป่า ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธาร และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม โดยการเร่งรัดการปลูกป่าในพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลาย รวมทั้งส่งเสริมเกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินกรรมสิทธิ์ของตนเอง

(๑๑) สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาพืช พันธุ์สัตว์ และระบบการเกษตรกรรมให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการผลิตจนสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยร่วมมือกับเอกชนเพื่อจัดหา พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย และเคมีภัณฑ์ทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๒) พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารการพัฒนาการเกษตร ให้มีการประสานสอดคล้องกัน ทั้งในด้านนโยบาย และการปฏิบัติตามนโยบาย และในทุกระดับของการบริหาร ได้แก่ ระดับท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ประเทศ และในระดับระหว่างประเทศ

(๑๓) พัฒนา และปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อเผยแพร่ และบริการข่าวสารการเกษตร และเทคโนโลยีที่เหมาะสมอย่างกว้างขวาง และรวดเร็วแก่เกษตรกร เพื่อประโยชน์ในด้านการผลิตและการตลาด อย่างแท้จริง

๒.๓ ด้านอุตสาหกรรมและบริการ

(๑) ปฏิรูปปรับระบบและกลไกของรัฐให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริม และพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ลงทุน รวมทั้งมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ด้วยการปรับปรุงแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรม การเกษตร เพื่อรองรับผลิตผลทางการเกษตรในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษในด้านการเงิน สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ภาษีอากรและให้บริการด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ วิชาการ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดหาตลาดทั้งภายใน และต่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการดำเนินการในกิจการอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดเล็กมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็สามารถขยายกิจการให้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย โดยให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหาร การบริการ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์

(๔) กำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ เพื่อการสร้างเงื่อนไขและสภาวะแวดล้อมที่ดีต่อกิจการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการผลิต เพื่อลดอุปสรรคจากข้อจำกัดด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ทรัพยากรมนุษย์ เงินทุน และการกำกับควบคุมของรัฐและจากการแทรกแซงทางการค้าจากรัฐบาลต่างประเทศ

(๕) สนับสนุน และส่งเสริมการกระจายอุตสาหกรรมไปยังภูมิภาค และการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม หรือนิคมอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศ ตลอดจนแก้ไขมาตรการต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการนำเข้าวัตถุดิบ เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการอุตสาหกรรม

(๖) ลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยแก่การขยายตัวทางอุตสาหกรรมและผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการลงทุนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอินโดจีน

(๗) ริเริ่มให้รัฐสนับสนุนการลงทุนทางสังคม ควบคู่ไปกับการปรับแก้ไขระบบการส่งเสริมการลงทุนทางอุตสาหกรรม เพื่อให้มีดุลยภาพในการพัฒนาแบบยั่งยืน และแบ่งสรรผลประโยชน์ในสังคมอย่างเป็นธรรม

(๘) สนับสนุนและส่งเสริมธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวโดยเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นหลัก

๒.๔ ด้านการพาณิชย์

(๑) ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนของประเทศไทยในต่างประเทศ ด้วยการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้าแบบพหุภาคีกับ

กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ ในเชิงรุก ได้แก่ กลุ่มประเทศอาเซียน กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป กลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจเสรีอเมริกาเหนือ และภูมิภาคอื่นๆ เพื่อขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป

(๒) คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน ผู้บริโภคทั้งในด้านราคา คุณภาพสินค้าและบริการ มีการกำจัดการผูกขาด ตัดตอนและการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งมีการรักษาระดับราคาสินค้าทางการเกษตรให้มีเสถียรภาพที่เป็นธรรม และสอดคล้องกับภาวะตลาดทั้งในและต่างประเทศ

(๓) สนับสนุนการค้าเสรีภายใต้พันธกรณีทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างประเทศ ปกป้องสิทธิประโยชน์ของชาติโดยคำนึงถึงความพร้อมและขีดความสามารถของประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและอัตราภาษีศุลกากรรอบอุรุกวัย และการเปิดการค้าเสรีอาเซียน

(๔) สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาคอินโดจีน

(๕) เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย ทั้งในด้านเงินทุน การตลาด และการผลิตให้สามารถครองตลาดต่างประเทศได้

๓. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

พรรคเสรีธรรมมุ่งมั่นจะปฏิรูประบบการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ทั้งในเรื่องนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาให้มี

คุณภาพชีวิตที่ดีและสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาประเทศในทุกด้าน และในขณะเดียวกันก็ชัดเจนไว้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนา และการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ และของท้องถิ่นไว้เป็นมรดกที่มีคุณค่าแก่ประเทศของเราต่อไป

๓.๑ ด้านการศึกษา

(๑) ปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ก่อนวัยเรียน ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนงาน และโครงสร้าง ของระบบการบริหารการศึกษาทั้งหมด เพื่อให้มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยง มีมาตรฐานและมีเอกภาพ รวมทั้งสามารถสนองตอบต่อความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นให้เป็นระบบและตอบสนองความต้องการของชุมชน และเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยการกำหนดบทบาทในด้านการบริหารจัดการศึกษา ให้ชัดเจนว่าในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ควรจะมีบทบาทอย่างน้อยแตกต่างกันตามความจำเป็น ในด้านการจัดการศึกษาของชาติต่อไป

(๓) ปฏิรูปปรับระบบการผลิต การสรรหา การพัฒนาและการรักษาบุคลากรด้านการให้การศึกษาในทุกๆระดับ เพื่อให้ได้ ครู-อาจารย์ ที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม ด้วยการพัฒนาองค์วิชาชีพครู การสรรหามาตรการและสิ่งสนับสนุน เพื่อพัฒนามาตรฐานแห่งวิชาชีพให้สูงขึ้นด้วย

(๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้กุลบุตรกุลธิดาและประชาชนทุกเพศทุกวัย ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาทั้งในระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาภาคบังคับเป็น

๑๒ ปี และการศึกษาจากระบบในทุกระดับ เพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และตามความถนัดของแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

(๕) ส่งเสริมให้ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร ทั้งภายในและต่างประเทศ เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาของประเทศ โดยการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ

(๖) จัดให้มีการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษา ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(๗) สนับสนุนการค้นคว้า วิจัย ในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ

(๘) สนับสนุนและพัฒนากองทุนเพื่อการศึกษาให้มีปริมาณมากขึ้น และเพียงพอต่อความต้องการ เพื่อเป็นเครื่องมือในการขยายโอกาสทางการศึกษา และสร้างความเสมอภาคในสังคม

๓.๒ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

(๑) เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้มีสิทธิและเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนาและสามารถประกอบพิธีกรรมทางศาสนานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเอาศาสนามาปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหล่อหลอมทัศนคติและจริยธรรมที่พึงปรารถนาของประชาชนในกิจวัตรประจำวันให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

(๓) ส่งเสริมและฟื้นฟู ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม ทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่น เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิถีชีวิตอันดีงามของคนในสังคมให้ยั่งยืนต่อไป

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ได้เรียนรู้และเข้าใจคุณค่าของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ และของท้องถิ่นอย่างแท้จริง สามารถประยุกต์ใช้ประโยชน์กับกิจวัตรประจำวันได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

(๕) ให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดี และความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔. นโยบายด้านสาธารณสุข

พรรคเสรีธรรมมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านสาธารณสุข ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยการรณรงค์ ประชาชน และพนักงำกำลังความร่วมมือทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรอาสาสมัคร เพื่อให้บริการสาธารณสุขที่สามารถตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสภาพ ควบคู่ไปกับการรักษาพยาบาล

๕.๑ ปฏิรูประบบงานสาธารณสุขของประเทศ ให้มุ่งไปสู่การมีสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า ปราศจากโรคที่ป้องกันได้ของประชาชนทุกกลุ่มอายุและอาชีพ โดยเน้นการส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมป้องกันโรค อนามัยสิ่งแวดล้อม และการจัดบริการทางการแพทย์พื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งด้วยการผนึกกำลังทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคอาสาสมัคร

๕.๒ ปรับปรุงฐานะการคลังเพื่อการสาธารณสุข ด้วยการหารายได้จากบริการที่ประชาชนควรต้องจ่ายสมทบจากสินค้าอุตสาหกรรมสุขภาพ หรือบริการที่แข่งขันได้ในภูมิภาคนี้ของโลก ควบคู่ไปกับการควบคุมค่าใช้จ่ายให้มีต้นทุนต่ำ ผลตอบแทนสูง มีระบบการกำกับดูแลมาตรฐานของบริการและมีระบบการประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้ประชาชนเลือกใช้เป็นหลักในการเฉลี่ยความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย สามารถพึ่งพาอาศัยด้านการรักษาพยาบาลได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๕.๓ ริเริ่มสร้างเครือข่ายการประสานงานเพื่อนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางสุขภาพมาใช้ในกิจการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและบำบัดรักษาโรค พร้อมทั้งมุ่งส่งเสริมการวิจัย การใช้มาตรการด้านการศึกษาและสารสนเทศ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านอนามัยด้วยมาตรการทางสังคมการเงินหรือภาษี และด้วยมาตรการทางกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่รุนแรงและสลักซับซ้อน เช่น อุบัติเหตุ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๔ ปรับปรุงสมรรถนะของระบบบริการสาธารณสุขให้สนองตอบต่อความจำเป็นและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในชนบท ผู้มีรายได้น้อย ผู้ที่รัฐสมควรช่วยเหลือเกื้อกูล และผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นตามแนวชายแดน ส่งเสริมงาน

สาธารณสุขขั้นมูลฐานอย่างจริงจัง ตลอดจนให้มีการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากแพทย์แผนไทย หรือแผนตะวันออกโดยรวม เพื่อเสริมให้บริการมีความสมบูรณ์ และมีคุณค่าต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๔.๕ พัฒนาการบริหารงานสาธารณสุขด้วยการกระจายอำนาจ เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร ตั้งแต่ระบบการวางแผนกำลังคนการผลิต การสรรหาการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและการใช้ทรัพยากรด้านการสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖ สนับสนุนองค์กรชุมชน เช่น อสม. ให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมป้องกัน สุขภาพของประชาชนอย่างแท้จริง ตลอดจนให้การสนับสนุนในเรื่องเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทนหรือเงินอุดหนุนให้มากขึ้น

๔.๗ สนับสนุนให้มีกฎหมาย “ประกันสุขภาพ” เพื่อสร้างหลักด้านสุขภาพให้แก่ประชาชนทั่วประเทศควบคู่กับการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย “ประกันสังคม” ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔.๘ พัฒนาสถานพยาบาลให้มีแพทย์ อุปกรณ์การแพทย์และวัสดุครุภัณฑ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ และส่งเสริมให้บุคลากรในทางสาธารณสุขได้รับค่าตอบแทนสูงขึ้น

๔.๙ ส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

๕. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคเสรีธรรมตระหนักในบทบาทและความสำคัญของผู้ใช้แรงงานในการพัฒนาประเทศ และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงได้ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ในการส่งเสริมและสนับสนุน ผู้ใช้แรงงานได้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม ความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ใช้ แรงงานด้วยกัน ระหว่างผู้ใช้แรงงานและฝ่ายนายจ้าง และสนับสนุนให้ได้รับค่าจ้าง และสวัสดิการอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๕.๑ ส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีสิทธิและเสรีภาพ และมีสวัสดิการได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันสังคม รวมทั้งมีการคุ้มครองสิทธิประโยชน์และความสะดวกของผู้ใช้แรงงานในการรับบริการสวัสดิการนั้นๆ อย่างเต็มที่ พัฒนา กลไกในการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน เช่น สหภาพแรงงาน เป็นต้น

๕.๒ เสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพทั้งระบบทวิภาคี และระบบไตรภาคีเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งจะ สามารถช่วยลดปัญหาความขัดแย้งอันอาจนำไปสู่ความสูญเสียทางเศรษฐกิจได้

๕.๓ ส่งเสริมให้มีการวางแผนทรัพยากรกำลังคน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพแรงงาน ทั้งแรงงานที่ไร้ฝีมือและแรงงานที่มี ฝีมือ

๕.๔ สร้างและพัฒนาหลักประกันด้านสวัสดิภาพสวัสดิการและรายได้ ให้แก่ผู้ใช้แรงงานตลอดเวลา เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

๕.๕ คุ้มครองแรงงานเด็ก เยาวชน และสตรีมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ทั้งในด้านสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล และสิทธิประโยชน์ในด้านสภาพการจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทนในรูปแบบต่างๆ และลักษณะงาน รวมทั้งการกำจัดการเอารัดเอาเปรียบ และการกดขี่ผู้ใช้แรงงานเหล่านั้นอีกด้วย

๕.๖ คุ้มครองและพัฒนาเด็ก เยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

๕.๗ จัดให้มีการสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้

๖. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการ รวมทั้งการแก้ไขและการป้องกันปัญหาสำคัญของประเทศ

๖.๒ เร่งรัดพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมนักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ที่มีผลงานดีเด่น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

๖.๓ สนับสนุนการบริการด้านข้อมูลสารสนเทศ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ พัฒนามาตรฐานและเครื่องมือในการวัดหรือทดสอบ เพื่อส่งเสริมกิจการด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกและทดแทนการนำเข้าสินค้าที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาประเทศ

๖.๕ สนับสนุนส่งเสริม และขยายความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งมีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาประเทศ

๖.๖ ส่งเสริมและพัฒนาวิธีการ หรือกระบวนการที่จะจัดหาและนำเทคโนโลยีใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรม การค้า การบริหาร เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฐานความรู้ทางเทคโนโลยีภายในประเทศ

๗. นโยบายด้านการพลังงานและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อแสวงหาพลังงานธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากแสงอาทิตย์ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพทุกด้าน

๗.๒ เร่งรัด และวางมาตรการ เพื่อลดปัญหามลพิษที่เกิดจากกิจการอุตสาหกรรมการผลิตและการใช้พลังงาน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนรวมทั้งกิจการอื่นๆ

๗.๓ เร่งรัดให้มีการพัฒนาพลังงานและแหล่งน้ำในภูมิภาคและชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผันน้ำจากแม่น้ำสายสำคัญๆ มาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิต และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๗.๔ พัฒนาคือร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ เอกชน องค์กรอาสาสมัคร และประชาชนในพื้นที่ ให้สามารถดำเนินการร่วมกันในการกำจัดป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

๗.๕ จัดตั้งระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเร่งรัดการประชาสัมพันธ์ และการให้ความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แก่สถานประกอบการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป

๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลรวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุม และกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๘. นโยบายด้านการพัฒนาเมืองและชนบท

พรรคเสรีธรรมตระหนักดีว่าการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาขาดความสมดุลเป็นอย่างมากทั้งระหว่างการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ยิ่งไปกว่านั้นยังจะเห็นได้อย่างชัดเจน ในความแตกต่างระหว่างเมืองใหญ่กับชนบท ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย ทั้งในเมืองและในชนบทอีกด้วย จึงจำเป็นต้องเน้นการพัฒนาให้เกิดความสมดุลในทุกๆ ด้านและทั้งการพัฒนาเมืองและชนบทควบคู่กันไปเสมอ

๘.๑ การพัฒนากรุงเทพ และเมืองใหญ่อื่นๆ

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวางผังเมือง และการบังคับใช้เพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่อื่นๆ เช่น เชียงใหม่ สงขลา นครศรีธรรมราช ขอนแก่น อุบลราชธานี อุตรธานี ภูเก็ต ร้อยเอ็ด และนครราชสีมา เป็นต้น

(๒) พื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ด้วยการเร่งรัดการเพิ่มผิวจราจรทั้งบนดินเหนือดิน และได้ดิน ให้ทันต่อจำนวนรถยนต์ยานพาหนะที่เพิ่มขึ้น มีการจัดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ มีการจัดหาที่อยู่อาศัยให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชุมชนแออัด รวมทั้ง

ขจัดปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนปัญหาหมอมมาในสิ่งเสพติด รวมทั้งการจัดหาแหล่งพักผ่อนและสวนสาธารณะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนอีกด้วย

(๓) ให้มีการวางแผน การจราจร ขนส่งอย่างเป็นระบบขนส่งมวลชน รวมทั้งมีการก่อสร้างโครงข่ายระบบถนนสายหลักและสายรอง เพื่อเชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานครกับปริมณฑล และระหว่างเมืองใหญ่กับเมืองบริวารได้อย่างเป็นระบบ เพื่อการระบายยวดยานพาหนะได้อย่างสอดคล้องกับความจำเป็น

(๔) สนับสนุนภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทร่วมกับภาครัฐในโครงการฟื้นฟูกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างที่อยู่อาศัยราคาถูก ด้วยการส่งเสริมการลงทุน ที่ได้รับสิทธิพิเศษ และการจัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งการจัดหาบริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้เพียงพอ

(๕) สนับสนุนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมได้โยกย้ายไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ โดยการสร้างศูนย์ราชการหรือเมืองใหม่ เพื่อระบายความแออัดในด้านต่างๆ ในกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่เหล่านั้น

๘.๒ การพัฒนาชนบท

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการกระจายระบบบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอื่นๆ ไปสู่ภูมิภาคตำบลและหมู่บ้านอย่างทั่วถึงและเพียงพอ เพื่อเป็นพื้นฐานรองรับการพัฒนาชนบทในด้านต่างๆ

(๒) จัดบริการพื้นฐานทางการศึกษา สาธารณสุข และสังคมด้านอื่นๆ ได้แก่ สถานศึกษาที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงดี สถานพยาบาลที่มีคุณภาพ และมีจำนวนมากพอกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในชนบทอย่างแท้จริง

(๓) ส่งเสริมให้มีการสร้างงานในชนบทเพื่อสกัดกั้นการอพยพแรงงานจากชนบทเข้าสู่กรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ซึ่งจะเป็นการสร้างความปลอดภัยของสมาชิกในครอบครัว และไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ ในแหล่งที่ผู้คนอพยพเข้าอยู่อาศัยอย่างแออัดยัดเยียดดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๔) ส่งเสริมการกระจายการลงทุนของภาคเอกชนในภูมิภาค ด้วยมาตรการการส่งเสริมการลงทุนในด้านการลดภาษีอากรเป็นพิเศษ และการให้สิทธิดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งสิทธิพิเศษอื่นๆ

(๕) พัฒนาองค์กรชุมชนชนบทให้เข้มแข็งและมีศักยภาพพร้อมที่จะพึ่งตนเองได้ในอนาคต ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การบริหาร และทางสังคม

๕. นโยบายด้านความมั่นคง

พรรคเสรีธรรมตระหนักในสถานการณ์ด้านความมั่นคงของโลก และของประเทศว่าได้เปลี่ยนแปลงไปหลังสงครามเย็นยุติลง แต่ความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ในภูมิภาคนี้ ยังมีความจำเป็นจะต้องมีอยู่ จึงเห็นสมควรให้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงที่เป็นรูปธรรม

๕.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างกองทัพให้มีขนาดเล็กกระทัดรัด แต่มีกำลังพลที่มีคุณภาพเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งจะปกป้องและรักษาเอกราชอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติได้เป็นอย่างดี และมีเอกภาพ

๕.๒ ส่งเสริมบทบาทการเป็นทหารอาชีพและบทบาทของกองทัพในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ รวมทั้งบทบาทในการปกป้องสิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ทั้งทางบกและทางน้ำของชาติ รวมทั้งมีการพัฒนาระบบกำลังสำรองให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์

๕.๓ เปลี่ยนยุทธศาสตร์ทางการทหาร เป็นยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจการค้า และความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ

๕.๔ เพิ่มสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารผ่านศึก ทหารชั้นผู้น้อย ด้วยมาตรการทางการเงิน ค่าตอบแทน และสวัสดิการอื่นๆ รวมทั้งการจัดให้มีการฝึกอาชีพให้มีความพร้อมที่จะไปประกอบอาชีพต่อไป

๕.๕ ปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันการศึกษาของทหารให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลก และความเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเสมอ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับบทบาทและภารกิจของหน่วยทหารในต่างประเทศ

๑๐. นโยบายด้านการต่างประเทศ

พรรคเสรีธรรมยึดมั่นในพันธกรณีที่มีอยู่กับต่างประเทศ ตามสนธิสัญญา และกฎบัตรสหประชาชาติ รวมทั้งปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และความตกลงอื่นๆ ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกภาคี เพื่อเกียรติศักดิ์ศรีและความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างสถานภาพของประเทศไทยให้มีบทบาทมากขึ้น และมีโอกาสเป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเงิน การคลัง การพาณิชย์ และการคมนาคม ในภูมิภาค

๑๐.๑ เสริมสร้างมิตรภาพ ความเข้าใจ และความร่วมมืออันดีกับนานาชาติทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๑๐.๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าและประเทศต่างๆ ภายในระบบการค้าเสรี และการแข่งขันที่เป็นธรรม รวมทั้งมีบทบาทร่วมในการลดความขัดแย้งระหว่างประเทศ อันเนื่องมาจากปัญหาทางการค้า การลงทุน การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ

๑๐.๓ ส่งเสริมคุ้มครองการลงทุนและสิทธิประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และธุรกิจภาคเอกชนในต่างประเทศ อย่างเต็มความสามารถ

๑๐.๔ ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี รวมทั้งการเพิ่มบทบาทในการช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาประเทศแก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้าน

๑๐.๕ ผลักดันให้คนไทยและประเทศไทยได้แสดงบทบาทนำในเวทีสำคัญของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้นำองค์กรระหว่างประเทศ หรือการเป็นผู้นำในลักษณะงานอื่น เช่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรที่จะให้มีข้อบังคับพรรคเพื่อใช้ในการบริหารงาน คณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ จึงออกข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่นายทะเบียนพรรคการเมือง มีหนังสือแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๐

บรรดาประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีกำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้หัวหน้าพรรคเสรีธรรมเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบใดๆ ตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคเสรีธรรม” ใช้อักษรย่อว่า “สธ.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “LIBERAL DEMOCRATIC PARTY” ใช้อักษรย่อว่า “LDP”

ข้อ ๖ ภาพเครื่องหมายพรรค เป็นภาพลักษณะวงกลม ๒ วงซ้อนกันมีรูปช้างเผือกประดับอยู่ภายในวงกลม ดังภาพประทับไว้ ดังนี้



สัญลักษณ์และความหมายของพรรค

พื้นสีน้ำเงิน หมายถึง เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

พื้นสีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์และสันติธรรม

พื้นสีแดง หมายถึง ดวงอาทิตย์ พลังสร้างชีวิตและความเจริญรุ่งเรือง

ข้างเผือกสีขาว หมายถึง สัญลักษณ์แห่งความดีงามอันประเสริฐ

ช่อมะกอก ๔ ใบ หมายถึง ปฏิญญา ๔ ประการ ของพรรคเสรีธรรม ซึ่งเป็นปรัชญาขั้นมูลฐานของพรรคเสรีธรรม อันเสมือนเข็มทิศชี้การดำเนินงานทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังนี้

(๑) เกิดทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขและมิ่งขวัญของชาติและปวงชนชาวไทย

(๒) ยึดถือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขส่งเสริมการกระจายอำนาจโดยวิธีการเลือกตั้ง

(๓) ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเสรีนิยม คุ้มครองเกษตรกรและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ส่งเสริมระบบสหกรณ์ เพื่อสร้างสรรค์สังคมให้เป็นธรรม

(๔) ยึดมั่นแนวทาง “สันติธรรม” อันหมายถึง วิถีทางแห่งสันติวิธีกับหลักเหตุผลบนพื้นฐานแห่งความชอบธรรมเป็นหลักในการปกครอง การบริหารและการสร้างสรรค์ชาติ

เมื่อรวมกันแล้วมีความหมายว่า สัญลักษณ์อันดีงาม โดยมีความบริสุทธิ์และสันติธรรมเป็นเข็มทิศชี้ประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง เจริญรุ่งเรืองทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่พรรคเสรีธรรม ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๑๑๓๓/๑๖-๑๗ ถนน
เทอดดำริ แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

หมวด ๒

สมาชิกพรรค

ข้อ ๘ สมาชิกของพรรคประกอบด้วย

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๙ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้มีอุปการะคุณต่อพรรคหรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ในสาขาต่างๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติเชิญให้เข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกของพรรคตาม
ข้อบังคับนี้และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันยื่นใบสมัคร
- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ไม่วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นผู้ที่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วย

กฎหมาย

- (๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๗) ไม่เป็นบุคคลซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(๘) ไม่เคยกระทำความผิดต่อคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นผู้ที่พ้นโทษมาแล้วเป็นเวลากว่าห้าปี ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๙) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติด

(๑๐) เป็นผู้เลื่อมใสในอุดมการณ์และนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกสามัญให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค ต่อเลขาธิการพรรค ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค แล้วแต่กรณี หรือสมัครเป็นสมาชิกพรรคตามระเบียบที่กรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๓ เมื่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้ปิดประกาศรายชื่อผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค ณ ที่ทำการพรรคหรือสาขาพรรค เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเพื่อให้สมาชิกพรรคได้มีโอกาสคัดค้านหากเห็นว่าผู้สมัครไม่เหมาะสมหรือขาดคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๔ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๑๓ แล้ว และไม่มีผู้ใดคัดค้าน ให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคนำรายชื่อผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อพิจารณารับหรือไม่รับผู้สมัครนั้นเป็นสมาชิกพรรค

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับหรือไม่รับเป็นสมาชิกพรรคแล้ว ให้เลขาธิการพรรคแจ้งให้ผู้สมัครทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติหากมีมติให้รับเป็นสมาชิกพรรคให้ลงทะเบียนผู้นั้นเป็นสมาชิกสามัญ พร้อมกับออกบัตรประจำตัวสมาชิกให้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีผู้คัดค้านว่า ผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ หรือไม่เหมาะสมที่จะเป็นสมาชิกของพรรค ให้ผู้คัดค้านทำคำคัดค้านเป็นหนังสือ พร้อมทั้งระบุเหตุผลแห่งการคัดค้านยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค

เมื่อได้รับคำคัดค้านแล้วให้รับนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อประกอบการพิจารณาในการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญหรือการเป็นสมาชิกสามัญรายนั้น

ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิก หรือให้สมาชิกผู้ใดพ้นจากการเป็นสมาชิกให้แจ้งให้ผู้นั้นทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติ

ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคเริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญหรือรับเข้าเป็นสมาชิก หรือนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค

(๔) ที่ประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวน คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดให้พ้นจากการเป็นสมาชิกของพรรคในกรณีที่สมาชิกของพรรคเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการลงมตินี้ให้กระทำโดยวิธีลับ

(๕) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคที่ประสงค์จะลาออกจากพรรคให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อหัวหน้าพรรค

ข้อ ๑๙ ให้หัวหน้าพรรคจัดทำทะเบียนสมาชิกให้ตรงตามความเป็นจริง เก็บรักษาไว้ ณ ที่ทำการพรรค พร้อมทั้งจะให้นายทะเบียน หรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบได้ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาพร้อมด้วยรายชื่อ อาชีพ และที่อยู่ของสมาชิกดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเดือนมกราคมของทุกปี

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิเข้าร่วมประชุมชี้แจง แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๒๑ นอกจากสิทธิตามข้อ ๒๐ แล้ว สมาชิกสามัญมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค
- (๒) ขอสมัครรับเลือกตั้งหรือเสนอชื่อบุคคลอื่นเป็นตัวแทนในการสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคในการเลือกตั้งทุกระดับ
- (๓) ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) สิทธิอื่นๆ ที่ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ หรือตามที่กฎหมายบัญญัติสิทธิดังกล่าวมานี้ต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับพรรค มติ ระเบียบหรือคำสั่งแห่งกิจการนั้นๆ

ข้อ ๒๒ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค มติคณะกรรมการบริหารพรรค ระเบียบและคำสั่งของพรรค
- (๒) สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมทางการเมือง และเผยแพร่นโยบายของพรรคให้แพร่หลาย
- (๓) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค
- (๔) ดำรงไว้ซึ่งความสามัคคี ตลอดจนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในกิจการต่างๆ อันจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้า ชื่อเสียง และเกียรติคุณของพรรค
- (๕) ชำระค่าบำรุงพรรค เว้นแต่สมาชิกกิตติมศักดิ์

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคที่มีต่อสมาชิก
และการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน

ข้อ ๒๓ พรรคจะปฏิบัติต่อสมาชิกด้วยความเสมอภาค โดยคำนึงถึงสิทธิขั้นมูลฐานของบุคคลเป็นหลัก

ข้อ ๒๔ พรรคจะดำเนินการให้การศึกษาด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แก่สมาชิกพรรคและประชาชน ให้สมาชิกพรรคและประชาชนมีความรู้ความสามารถ มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ

(๑) ให้สมาชิกพรรคและประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพรรคทุกประเภท รวมทั้งได้รับเอกสารทางวิชาการ และเอกสารเผยแพร่จากพรรค

(๒) ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคและประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๓) จัดการประชุมสัมมนาทางวิชาการให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร

หมวด ๕

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๕ สมาชิกพรรคต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับพรรค มติกรรมการบริหารพรรค ระเบียบ และคำสั่งของพรรค ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินงานทางการเมืองของพรรค

ข้อ ๒๖ สมาชิกพรรคจะต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติคุณของพรรค

ข้อ ๒๗ สมาชิกพรรคต้องไม่ดำเนินการใดๆ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีภายในพรรค หรือนำความเสียหายมาสู่พรรค

ข้อ ๒๘ การดำเนินงานทางการเมือง สมาชิกพรรคจะต้องยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ

หมวด ๖

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๒๙ สมาชิกผู้ใดประพฤติผิดวินัย และจรรยาบรรณพรรค อาจได้รับโทษตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๓๐ การกล่าวหาว่า สมาชิกผู้ใดประพฤติผิดวินัย และจรรยาบรรณพรรค จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันไม่น้อยกว่าสิบคน ทำเป็นหนังสือยื่นต่อหัวหน้าพรรค

เมื่อได้รับหนังสือกล่าวหาแล้ว ให้หัวหน้าพรรคหรือบุคคลที่หัวหน้าพรรคมอบหมายดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า เว้นแต่ในกรณีที่สมาชิกขาดการประชุมสภา โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือออกเสียงลงมติในการประชุมรัฐสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร เป็นการฝ่าฝืนมติคณะกรรมการบริหารพรรค กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง จะเสนอให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาลงโทษโดยไม่ต้องมีการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่มีการสอบสวน ให้สอบสวนผู้กล่าวหา ก่อน แล้วจึงสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา เมื่อเสร็จแล้วให้รวบรวมสำนวนพยานหลักฐาน และความเห็น เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาต่อไป

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปให้ปากคำต่อคณะกรรมการสอบสวนให้ทำการสอบสวนผู้กล่าวหาแต่เพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๓๑ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อกล่าวหา นั้น ไม่มีมูลความจริงก็ให้ยกข้อกล่าวหา หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริง ก็ให้ลงโทษ

การลงมติให้ลงโทษให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ หากเป็นการลงมติให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค จะต้องมียกเว้นเสียงไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของที่ประชุม เว้นแต่การลงโทษสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคจะต้องดำเนินการตามข้อ ๑๗ (๔)

ข้อ ๓๒ โทษที่สมาชิกพรรคอาจได้รับมีดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ถูกระงับการใช้สิทธิ ตามข้อ ๒๐ และหรือข้อ ๒๑
- (๔) ให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๓ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคนและไม่เกินสี่สิบเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัญญาพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารพรรคอื่นๆ

ข้อ ๓๔ กรรมการบริหารพรรค ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสมาชิกสามัญของพรรค
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เคยถูกศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ออกจากการเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือกรรมการบริหารพรรคการเมือง เพราะเหตุจากการกระทำที่ฝ่าฝืนนโยบายพรรคการเมือง หรือข้อบังคับพรรคการเมืองอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่จะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง

(๔) ไม่เคยเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือ กรรมการบริหารพรรคการเมือง ในพรรคการเมืองที่ถูกศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่จะพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคการเมืองนั้นยุบไป

ข้อ ๓๕ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการเลือกตั้งตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัณูญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารพรรคอื่นๆ

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคและอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีก

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ

(๒) หัวหน้าพรรคลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

(๔) ที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุม

ข้อ ๓๘ กรรมการบริหารพรรคแต่ละคนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค

(๔) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ๓ ครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก

(๕) ที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

(๖) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

ข้อ ๓๙ ตำรองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค เภรัณยูภคพรรค โฆษกพรรคว่างลง หรือกรรมการบริหารพรรคอื่นๆ ว่างลงถึงหนึ่ง

ในสามของคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดและระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารพรรคดำรงตำแหน่งยังเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทนที่ว่างลงในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ว่างลง

กรรมการบริหารพรรคที่ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงให้อยู่ในตำแหน่งเท่าที่ระยะเวลาที่กรรมการบริหารพรรคชุดเดิมเหลืออยู่

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๗ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคชุดเดิมพ้นจากตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๕๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยเดือนละครั้ง โดยให้หัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค ซึ่งหัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุม

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน กรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด อาจเข้าชื่อร่วมกันทำเป็นหนังสือยื่นต่อหัวหน้าพรรคให้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้

ถ้ามีการยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคดังกล่าวข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค ซึ่งหัวหน้าพรรคมอบหมายเรียกประชุมภายในเจ็ดวัน นับแต่ได้รับหนังสือ